

stemmelser har Meningerne ofte været meget delte, men det har som Regel vist sig, at de særlig har delt sig i to Grupper, repræsenterende paa den ene Side dem, der havde Interesse i Limfjordslovgivningen, fordi de boede omkring Limfjorden og ernærede sig ved Fiskeri deri, og paa den anden Side dem, der ikke boede i Fjordens Nærhed. Limfjorden har jo i lange Tider haft sin særlige Lovgivning, og man kan ikke sige, at den har virket uheldigt; det har nemlig vist sig, at dette Fiskeri stadig har udviklet sig, og at Indtægten er steget mere og mere. Naar man har kunnet blive ved at fiske i Limfjorden baade saa stærkt og samtidig saa rigeligt, som man har fisket der, kan man vist ikke benægte, at netop de forskellige Regler, der særlig har været gældende for Limfjorden, ikke alene Maalbestemmelserne, men ogsaa Maskebestemmelserne, har medvirket dertil. Der er dog mere end een Gang udtalt Ønske om at faa den særlige Limfjordslovgivning ophævet. Det har imidlertid stadig vist sig, at naar Limfjordsfiskerne fik Lov at være medbestemmende, har de altid fastholdt, at de ønskede at beholde den særlige Limfjordslovgivning. Man har nu i det paagældende Kapitel søgt at fjerne de Maskebestemmelser, som man mente ikke havde videre Betydning for Fredningen, særlig Maskebestemmelserne for de faststaaende Redskaber, idet man ikke tror, at nogen vil se sin Fordel ved at lave disse Redskaber saa smaamaskede, at de ikke nogenlunde svarede til det Maal, de skal have. Samtidig vil man bibeholde Maskebestemmelserne for Vaadredskaber, og det stemmer med, hvad de Fiskere, der bor langs Limfjorden, ønsker. Man kan tænke sig, at der vil være enkelte, som nærer Særønsker — det findes der jo alle Steder —, og man kan ogsaa tænke sig, at enkelte Limfjordsfiskere, som ved en eller anden Lejlighed har maattet bøde for, at de havde overtraadt disse Regler, kan synes, at det var rarere at komme helt af med denne særskilte Lovgivning. Men sligt kan man jo ikke rette sig efter. Limfjordsfiskerne som Helhed har ønsket at beholde den, det har de givet til Kende gennem deres Repræsentanter, men de har ikke noget imod, at man fjerner Maskebestemmelserne for de faststaaende Redskaber.

Man har saa indført en Bestemmelse, som ikke tidligere har været kendt for Limfjordens Vedkommende, nemlig, at man, hvis Forholdene skulde gøre det nød-

vendigt eller heldigt, kan indføre en Vedtægt for Limfjorden. Man har fundet det uheldigt, om der kunde indføres Vedtægtsbestemmelser for hvert lille Indvand deroppe, hver Bugt, hver lille Fjordarm, og det tror jeg ogsaa; men det foreslaas her, at der, hvis man ønsker det, kan indføres en Vedtægt for Limfjorden, og Lovforslaget indeholder Bestemmelser om, hvorledes man skal forholde sig for at faa en saadan Vedtægt affattet og vedtaget. Fremgangsmaaden synes maaske lovlige omstændelig, naar det gælder et mindre Fiskevand, men den er saa simpel og let forstaaelig og saa overkommelig som muligt, og jeg tror, at hvis den Tid kommer, da Limfjordsfiskerne ønsker sig en Vedtægt, vil det ikke være uoverkommeligt for dem at faa den i Stand.

Den Del af Limfjorden, der strækker sig fra Løgstør til Hals, lod man jo være laaset, da man sidst aabnede nogle af de saakaldte laasede Vande. Det foreslaas nu, at ogsaa dette Stykke Vand aabnes, saa at der ikke mere findes laasede Vande. Man har ikke ment, at de har nogen væsentlig Betydning for Fredning af Fiskene, og man har vel ikke ment, at kunne give de Fiskere, der bor langs det Stykke af Limfjorden, den Eneret, at man der alene maatte benytte faststaaende Redskaber. Det vilde jo dog aldrig blive Tilfældet. Desuden frister de laasede Vande altid til Overtrædelser; man vil derfor sikkert gøre vel i at undgaa dem overalt, hvor man kan. Jeg mener altsaa, at det er en Forbedring af Loven, at man har fjernet denne Bestemmelse. Jeg skal hermed slutte Omtalen af Bestemmelserne om Limfjordsfiskeriet.

I § 53 er der indført den Ændring, at der i Fremtiden ikke fastsættes noget Maksimum for Fiskerifogdernes Løn. Tidligere har Maksimumslønnen være 400 Kr., og det, mener vi, er uheldigt. Jeg synes heller ikke, at det er rigtigt, at en Fiskerifoged ikke kan faa mere end en vis Løn, for Forholdet kan godt paa en eller anden Egn være, at Arbejdet ikke staar i noget Forhold til Maksimumslønnen. I det foreliggende Lovforslag kan Lønnen altsaa bestemmes efter det Arbejde, den vedkommende Fiskerifoged udfører. I § 56 er der indført en ny Bestemmelse med Hensyn til Bøderne for Fiskeri med Trawl. Tidligere har der ikke været gjort Forskel paa, om det var store eller smaa Trawl, hvorved Bøderne kom til at ramme uforholdsmæssigt haardt, naar det var ganske smaa Redskaber, og i § 56 har man sat Bøderne herfor en hel Del ned. I § 57